

OPINIA RADY**z dnia 7 lipca 2009 r.****w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2008–2013 przedstawionego przez Austrię**

(2009/C 166/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 7 lipca 2009 r. Rada przeanalizowała zaktualizowany program stabilności Austrii na lata 2008–2013.
- (2) Bezpośredni wpływ światowego kryzysu finansowego na gospodarkę Austrii jest umiarkowany, choć sektor finansowy ucierpiał w 2008 roku na skutek dużego spadku zysków, zwłaszcza z zagranicznej działalności bankowej w krajach Europy Środkowej i Wschodniej. Światowa recesja dotyka niewielką i silnie zorientowaną na eksport gospodarkę Austrii głównie za sprawą skurczenia się międzynarodowej wymiany handlowej, co doprowadziło do załamania się popytu zagranicznego w 2009 roku. Oczekuje się, że najbardziej ucierpi przemysł wytwórczy w związku z gwałtownym spadkiem eksportu towarów, który pociągnie w dół również prywatne inwestycje trwałe. W prognozie służb Komisji z wiosny 2009 roku przewiduje się, że w 2009 roku realny PKB skurczy się o 4 %, a następnie w roku 2010 nastąpi stagnacja. Wzrost bezrobocia utrzymywany jest do tej pory pod kontrolą za pomocą ograniczenia pracy w godzinach nadliczbowych i przechodzenia na pracę w niepełnym wymiarze czasu, ale w następstwie popadania gospodarki w recesję przewiduje się gwałtowny wzrost stopy bezrobocia z poziomu 3,8 % w 2008 roku do 7 % w roku 2010. W rezultacie finanse publiczne Austrii znajdują się pod dużą presją w związku z dużymi uszczupleniami dochodów sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz dodatkowymi wydatkami związanymi z automatycznymi stabilizatorami (szacowanymi na 2,25 % PKB w 2009 roku) i działaniami uznaniowymi (szacowanymi na 1,25 % PKB w 2009 roku) mającymi na celu podtrzymanie aktywności gospodarczej i poziomu dochodów gospodarstw domowych oraz ustabilizowanie rynków finansowych.
- (3) Scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu stabilności z kwietnia 2009 roku przewiduje, że wzrost realnego PKB obniży się z poziomu 1,8 % w 2008 roku do - 2,2 % w roku 2009, a następnie umocni się do poziomu wynoszącego średnio 1,6 % do końca okresu objętego programem, czyli do roku 2013. Z dostępnych obecnie informacji⁽²⁾ wynika, że scenariusz ten wydaje się oparty na wyraźnie optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego. W szczególności za zdecydowanie optymistyczne uważa się założenia programu dotyczące eksportu i nakładów brutto na środki trwałe w 2009 roku. Przewiduje się, że począwszy od roku 2010 nastąpi szybkie ożywienie koniunktury, które już w 2011 roku przywróci wzrost realnego PKB do poziomu odpowiadającego potencjalnemu. Przedstawione w programie prognozy dotyczące inflacji, która ma wynieść 0,6 % w 2009 roku i 1,1 % w roku 2010, wydają się realistyczne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty wymienione w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/ggp/main_pl.htm

⁽²⁾ Ocena uwzględnia w szczególności prognozę służb Komisji ze stycznia 2009 roku, a także inne informacje, które uzyskano od tego czasu.

- (4) Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł w 2008 roku 0,4 % PKB, czyli nieco mniej niż zakładano w poprzedniej zaktualizowanej wersji programu stabilności (0,6 %). Lepszy niż oczekiwano wynik dochodów był w znacznej mierze zasługą efektu przeniesienia z roku 2007. Te dodatkowe dochody zawiązką kompensują koszty nowych środków podjętych w celu ograniczenia spadku siły nabywczej gospodarstw domowych z powodu wyższej inflacji, takich jak obniżka składek na ubezpieczenia społeczne dla osób najmniej zarabiających i podwyżki świadczeń socjalnych, w tym wyższe wydatki na świadczenia emerytalne i zasiłki na poczet kosztów energii. W konsekwencji wydatki w relacji do PKB wyniosły około 0,5 punktu procentowego powyżej oczekiwań. Generalnie dramatyczne zmiany, jakie zaszły w otoczeniu gospodarczym, miały tylko niewielki wpływ na saldo budżetu w 2008 roku, a skutki niedoborów dochodów i podjętych przez rząd środków stabilizacyjnych ujawnią się od roku 2009.
- (5) W aktualizacji programu stabilności zakłada się, że w 2009 roku deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie 3,5 % PKB, natomiast w prognozie służb Komisji z wiosny 2009 roku przewiduje się deficyt na poziomie 4,2 % PKB. W ramach polityki budżetowej rząd podjął znaczne działania uznaniowe przeciwko kryzysowi o wartości rzędu od 1,4 do 1,7 % PKB⁽¹⁾. Niektóre z tych działań zostały podjęte już w 2008 roku celem ochrony siły nabywczej gospodarstw domowych w związku ze wzrostem inflacji, ale w większości pozostaną w mocy w 2009 i 2010 roku (0,4 % PKB). Oprócz działań uznaniowych funkcjonować będą automatyczne stabilizatory, przyczyniając się do rozluźnienia polityki budżetowej na poziomie 1,75 % i 0,25 % PKB⁽²⁾, odpowiednio, w roku 2009 i 2010. Dodatkowo 0,25 % PKB kosztować może przyspieszenie realizacji pozabudżetowych przedsięwzięć budowlanych przez przedsiębiorstwa państwowe. Sądząc na podstawie pogorszenia salda strukturalnego, kurs polityki budżetowej będzie miał charakter ekspansywny.
- (6) Średniookresowym celem budżetowym Austrii jest doprowadzenie do zrównoważenia budżetu, co stanowi element większej, trójfilarowej strategii budżetowej, obejmującej także programy inwestycji publicznych i reformy strukturalne w administracji publicznej. W aktualizacji programu przewiduje się, że w 2010 roku deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrośnie dalej do 4,7 % PKB i pozostanie na tym poziomie do roku 2012. W 2013 roku oczekuje się nieznaczniejszego spadku deficytu do poziomu 3,9 % PKB. Wynika stąd, że średniookresowy cel budżetowy nie zostanie osiągnięty w okresie objętym programem. W latach 2008–2010 wydatki w relacji do PKB wzrosną o 2,6 punktu procentowego za sprawą budżetowych środków stymulacyjnych przyjętych w reakcji na kryzys. W tym samym okresie dochody w relacji do PKB mają spaść o 1,7 punktu procentowego w następstwie uznaniowych cięć podatków oraz cyklicznej erozji podstaw opodatkowania. Przewiduje się, że deficyt strukturalny (tj. saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i inne działania tymczasowe, przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji zawartych w programie, zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką) wzrośnie do 3 % PKB w 2009 roku i dalej do około 4 % w latach 2010–2012. Znaczna część środków zawartych w programie naprawy gospodarczej będzie miała charakter trwały, a zatem nie jest zapewniona odwracalność środków uchwalonych w reakcji na kryzys. Przewiduje się, że dług publiczny brutto, który w 2008 roku wyniósł 62,5 % PKB, do roku 2013 zwiększy się o 16 punktów procentowych. Do wzrostu wskaźnika długu – oprócz zwiększenia deficytu publicznego i zmniejszenia wzrostu PKB – przyczyni się również znacząca korekta przepływów kapitału, odzwierciedlająca przede wszystkim środki na rzecz stabilizacji sektora finansowego.
- (7) Wyniki budżetowe mogą okazać się znacznie gorsze od zakładanych. Po pierwsze, leżące u podstaw scenariusza makroekonomicznego, na którym opiera się program, wyraźnie optymistyczne założenia dotyczące wzrostu gospodarczego obciążone są znaczną niepewnością co do czasu trwania, skali i skutków makroekonomicznych kryzysu finansowego. Przewidywania dotyczące dochodów wydają się zatem optymistyczne. Ponadto sektor finansów publicznych i interwencje na rynku finansowym niosą również ryzyko wyższego deficytu lub wyższych poziomów długu niż przewidziano w programie.
- (8) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest w Austrii niższy od średniej unijnej, a udział wydatków na emerytury w PKB powinien w długim okresie zwiększyć się jedynie nieznacznie. Zgodnie z oceną zamieszczoną w programie sytuacja budżetowa w 2008 roku, która jest gorsza niż wyjściowa sytuacja z poprzedniego programu, potęguje wpływ starzenia się społeczeństwa na długoterminową stabilność finansów państwa. Jeśli za punkt wyjścia przyjąć sytuację budżetową w 2009 roku przewidywaną w prognozie służb Komisji z wiosny 2009 roku, okaże się, że finanse publiczne Austrii będą jeszcze mniej stabilne. Ponadto obecny poziom wskaźnika długu brutto przekracza określoną w Traktacie wartość referencyjną. Długoterminowa stabilność finansów publicznych

(1) Ponadto oferuje się wsparcie dla przedsiębiorstw mających problemy z uzyskaniem kredytów; wsparcie to ma głównie postać gwarancji, które będą miały skutki budżetowe tylko w razie ich wykorzystania.

(2) Zgodnie z obliczeniami przeprowadzonymi przez służby Komisji na podstawie informacji przedstawionych w programie stabilności. Różnica względem szacunków służb Komisji opartych na prognozach z wiosny 2009 roku wynika z odmiennego scenariusza makroekonomicznego (zob. motywy 2 i 3).

byłaby jeszcze bardziej zagrożona w przypadku zmaterializowania się wspomnianych powyżej zagrożeń związanych z programami stabilizacji sektora finansowego, o ile koszty pomocy publicznej nie zostałyby odzyskane w przyszłości. Do zmniejszenia zagrożeń dla stabilności finansów publicznych, które obecnie kształtują się na średnim poziomie, przyczyniłoby się osiągnięcie wysokich nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej oraz środki służące podniesieniu efektywnego wieku emerytalnego.

- (9) Mimo ogólnie solidnych finansów publicznych i przepisów budżetowych możliwe jest dalsze ulepszenie instytucjonalnych ram budżetowych Austrii. Relacje budżetowe w federalnej Austrii (uregulowane ustawą o podziale dochodów 2008–2013 oraz krajowym paktem na rzecz stabilności 2008) są dość złożone i brak im przejrzystości z powodu nakładania się odpowiedzialności, wspólnej administracji i wspólnego finansowania na wszystkich trzech szczeblach administracji. Należy zatem wykorzystywać wynikające stąd możliwości poprawy efektywności w niektórych obszarach wydatków publicznych, zwłaszcza w opiece zdrowotnej i edukacji. W tym kontekście w tegorocznej aktualizacji programu wymienia się utworzenie grup roboczych do spraw dalszych zmian ustawy o podziale dochodów oraz reform systemu opieki zdrowotnej i systemu opieki nad osobami starszymi. Konkretnych propozycji nie należy się jednak spodziewać wcześniej niż w 2011 roku. Na szczeblu federalnym Austria podjęła głębokie reformy swojego ustawodawstwa budżetowego, wprowadzając z dniem 1 stycznia 2009 r. nowe wieloletnie ramy wydatków z ustalonymi pułapami na cztery kolejne lata (ustawa o federalnych ramach budżetowych – *Bundesfinanzrahmengesetz*). Oczekuje się, że pomogą one zapobiegać wydatkom procyklicznym i wzmocnią skuteczność automatycznych stabilizatorów. Począwszy od 2013 roku planuje się wprowadzenie budżetowania zadaniowego oraz nowelizację systemu rachunkowości finansów publicznych.
- (10) Władze Austrii przyjęły szereg środków mających na celu ustabilizowanie sytuacji na rynkach finansowych, między innymi w odniesieniu do gwarancji depozytów bankowych osób fizycznych (bez ograniczeń do końca 2009 roku, później do wysokości 100 000 EUR; depozyty małych i średnich przedsiębiorstw gwarantowane są do wysokości 50 000 EUR). Wprowadzono dalsze zachęty do oszczędzania dla gospodarstw domowych, w postaci stowarzyszeń oszczędnościowo-pożyczkowych (*Bausparförderung*), których celem jest zapewnienie finansowania zakupu mieszkań za pomocą kredytów hipotecznych. Rząd Austrii udzielił gwarancji do kwoty 75 mld EUR (27 % PKB) na potrzeby pożyczek międzybankowych i emisji obligacji przez nowo utworzony Austriacki Bank Rozliczeniowy (*OeCAG*) oraz na potrzeby emisji papierów handlowych przez banki komercyjne. Rząd przeznaczył także kwotę do wysokości 15 mld EUR (5,5 % PKB) na zastrzyki kapitałowe dla instytucji finansowych, z czego do połowy maja uzgodniono zapotrzebowanie na 6,4 mld EUR, a wykorzystano do tej pory tylko 4,7 mld EUR.
- (11) Wobec niemal zrównoważonej sytuacji budżetowej w 2008 roku oraz braku zaburzeń równowagi zewnętrznej uznaje się, że przyjęte przez rząd Austrii budżetowe środki stymulacyjne na lata 2009 i 2010 stanowią odpowiednią reakcję na pogorszenie koniunktury gospodarczej. Pakiety środków naprawczych zostały przyjęte przez Austrię we właściwym momencie – zgodnie z europejskim planem naprawy gospodarczej, zatwierdzonym w grudniu przez Radę Europejską – ponieważ znaczna część środków weszła w życie w pierwszym kwartale 2009 roku. Przyjęte środki dotyczące rynku pracy mają na celu utrzymanie zwolnień pod kontrolą i poprawę szkolenia zawodowego. Wsparcie dla przedsiębiorstw mających problemy z uzyskaniem kredytów ma głównie postać pozabudżetową: gwarancji i pożyczek subsydiowanych. Pobudzanie gospodarki odbywa się głównie poprzez wspieranie dochodów osób fizycznych, przy czym spadek przychodów (od 1 do 1,5 % PKB) jest większy niż wzrost wydatków (około 0,5 % PKB). Wpływ netto środków budżetowych na budżet jest szacowany na 1,4 % i 1,7 % PKB, odpowiednio, w 2009 i 2010 roku. Ponieważ większość środków naprawczych będzie miała charakter trwały (85 %), istnieją obawy co do odwracalności budżetowych środków stymulacyjnych. Obniżki podatków bezpośrednich i składek na ubezpieczenia społeczne (zwłaszcza w przypadku osób najmniej zarabiających) są wprawdzie zgodne z długoterminowym celem rządu, jakim jest zmniejszenie wysokiego poziomu obciążeń podatkowych pracy i zwiększenie zachęt do podejmowania zatrudnienia, ale nierozwiązana pozostaje kwestia deficytu finansów publicznych, jako że w aktualizacji programu stabilności nie przewidziano żadnej znaczącej konsolidacji przed rokiem 2013. Niektóre ze środków stymulacyjnych są związane ze średniookresowym programem reform i z zaleceniami dla Austrii, przedstawionymi przez Komisję w dniu 28 stycznia 2009 r. w ramach strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia i zatwierdzonymi podczas wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 19 marca. Mają one na celu zwiększenie potencjału wzrostu (inwestycje infrastrukturalne i nakłady na badania i rozwój) i dotyczą wyzwań długoterminowych, takich jak zmiana klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem efektywności energetycznej i ograniczenia emisji CO₂.
- (12) Uznaje się, że po okresie ekspansji budżetowej w latach 2009 i 2010 kurs polityki budżetowej w późniejszych latach okresu objętego programem stanie się zasadniczo neutralny, a saldo strukturalne zmieni się w latach 2011–2012 jedynie nieznacznie, natomiast w roku 2013 poprawi się o 0,5 % PKB. Oczekuje się, że w latach 2009–2013 deficyt znacznie przekroczy wartość referencyjną wynoszącą 3 %

PKB, a konsolidacja wznowiona zostanie dopiero pod koniec okresu objętego programem. W programie zapowiada się, że „rząd Austrii podejmie wszelkie środki niezbędne do osiągnięcia korekty do roku 2012”, aby nie dopuścić do przedłużającego się przekroczenia wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB. Nie określono jednak w sposób wyraźny żadnych działań mających doprowadzić do obniżenia deficytu przed rokiem 2013. Podobnie również wskaźnik długu ma przez cały okres objęty programem przekraczać określoną w Traktacie wartość referencyjną – z tendencją wzrostową będącą następstwem ekspansywnego kursu polityki budżetowej w latach 2009 i 2010 oraz budżetowych skutków podjętych środków stabilizacyjnych.

- (13) Jeśli chodzi o wymagania w zakresie danych, określone w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie przedstawiono niemal wszystkie dane obowiązkowe, brak natomiast niektórych danych opcjonalnych ⁽¹⁾.

Podsumowując: w latach 2009 i 2010 polityka budżetowa Austrii będzie miała charakter ekspansywny; dzięki zmniejszeniu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do poziomu 0,5 % PKB do 2008 roku, za sprawą wysokiej dynamiki wzrostu gospodarczego w ostatnich latach oraz braku zaburzeń równowagi zewnętrznej, rząd Austrii zyskał pole manewru dla wprowadzenia znaczących budżetowych środków stymulacyjnych stanowiących reakcję na kryzys. Reakcja ta nastąpiła we właściwym czasie i była współmierna do problemów sektora finansowego oraz do skali i tempa pogorszenia koniunktury gospodarczej. Podjęte środki są jednak tylko częściowo zgodne z ogólnymi zasadami europejskiego planu naprawy gospodarczej, ponieważ większość z nich ma charakter trwały. Potrzebna jest zatem wiarygodna i solidna strategia wznowienia konsolidacji budżetowej natychmiast po ustąpieniu kryzysu. W programie stabilności nie przewiduje się jednak zmniejszenia zadłużenia publicznego netto przed rokiem 2013 (przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki), choć zgodnie z przewidywaniami wzrost PKB ma przyspieszyć począwszy od 2010 roku. Ponadto z uwagi na wyraźnie korzystne założenia dotyczące PKB istnieją poważne zagrożenia dla realizacji przedstawionych przez władze prognoz budżetowych. Ponieważ znaczna część programów wsparcia przeznaczonych dla przedsiębiorstw i banków komercyjnych będzie miała charakter pozabudżetowy w postaci gwarancji, zakłada się obecnie, że ich bezpośredni wpływ na budżet będzie ograniczony. Jednak ewentualny wzrost liczby zagrożonych kredytów krajowych i zagranicznych mógłby doprowadzić do dalszego pogorszenia stanu finansów publicznych w związku z koniecznością zapewnienia przez rząd dodatkowych zastrzyków kapitału.

W świetle powyższej oceny wzywa się Austrię do:

- (i) planowej realizacji polityki budżetowej na lata 2009 i 2010, w tym środków stymulacyjnych, zgodnie z europejskim planem naprawy gospodarczej i – w ramach paktu stabilności i wzrostu – odwrócenia budżetowych środków stymulacyjnych po to, by wesprzeć znaczną konsolidację budżetową na rzecz realizacji celu średniookresowego, najpóźniej począwszy od 2011 roku;
- (ii) skonkretyzowania środków, uznanych za konieczne w celu obniżenia deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do poziomu poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB;
- (iii) dalszej poprawy ram budżetowych w celu wzmocnienia dyscypliny budżetowej na wszystkich szczeblach administracji poprzez zwiększenie przejrzystości i rozliczalności, zwłaszcza w wyniku harmonizacji kompetencji legislacyjnych, administracyjnych i kompetencji w zakresie polityki finansowej poszczególnych szczebli administracji.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Realny PKB (zmiana w %)	PS kwiecień 2009	3,1	1,8	- 2,2	0,5	1,5	2,0	2,3
	KOM wiosna 2009	3,1	1,8	- 4,0	- 0,1	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	3,4	2,4	2,5	2,5	bd.	bd.	bd.
Inflacja HICP (%)	PS kwiecień 2009	2,2	3,2	0,6	1,1	1,3	1,5	1,9
	KOM wiosna 2009	2,2	3,2	0,5	1,1	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	1,9	2,0	2,0	2,0	bd.	bd.	bd.

⁽¹⁾ W szczególności w programie nie podano założeń dotyczących otoczenia zewnętrznego na 2007 rok. W przypadku danych opcjonalnych brakuje rozbicia na szczegółowe kategorie wierzyszności względem reszty świata, rozbicia na szczegółowe kategorie dostosowania stanów i przepływów oraz niektórych szczegółowych pozycji dotyczących długookresowej stabilności finansów publicznych.

		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Luka produktowa ⁽¹⁾ (% potencjalnego PKB)	PS kwiecień 2009	2,5	2,6	- 0,9	- 1,7	- 1,6	- 1,2	- 0,5
	KOM wiosna 2009 ⁽²⁾	2,7	2,9	- 2,2	- 3,3	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	0,4	0,4	0,5	0,5	bd.	bd.	bd.
Wierzytelności/zadłużenie netto wobec reszty świata (% PKB)	PS kwiecień 2009	3,2	2,9	1,6	0,6	1,0	1,3	1,4
	KOM wiosna 2009	3,3	3,3	2,7	2,4	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	3,5	3,7	3,7	3,7	bd.	bd.	bd.
Dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS kwiecień 2009	48,0	48,2	47,5	46,5	46,4	46,1	46,1
	KOM wiosna 2009	48,0	48,2	47,4	46,7	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	47,4	47,5	47,3	47,4	bd.	bd.	bd.
Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS kwiecień 2009	48,7	48,7	51,1	51,3	51,1	50,9	50,1
	KOM wiosna 2009	48,5	48,6	51,6	52,1	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	48,3	48,1	47,7	47,2	bd.	bd.	bd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS kwiecień 2009	- 0,5	- 0,4	- 3,5	- 4,7	- 4,7	- 4,7	- 3,9
	KOM wiosna 2009	- 0,5	- 0,4	- 4,2	- 5,3	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	- 0,7	- 0,6	- 0,2	0,4	bd.	bd.	bd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PS kwiecień 2009	2,3	2,2	- 0,6	- 1,7	- 1,4	- 1,3	- 0,4
	KOM wiosna 2009	2,2	2,1	- 1,1	- 2,1	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	2,0	2,1	2,3	2,8	bd.	bd.	bd.
Saldo w ujęciu uwzględnia- jącym zmiany cykliczne ⁽¹⁾ (% PKB)	PS kwiecień 2009	- 1,7	- 1,6	- 3,1	- 3,9	- 4,0	- 4,1	- 3,7
	KOM wiosna 2009	- 1,8	- 1,8	- 3,2	- 3,8	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	- 0,9	- 0,8	- 0,4	0,1	bd.	bd.	bd.
Saldo strukturalne ⁽³⁾ (% PKB)	PS kwiecień 2009	- 1,7	- 1,6	- 3,1	- 3,9	- 4,0	- 4,1	- 3,7
	KOM wiosna 2009	- 1,8	- 1,8	- 3,2	- 3,8	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	- 0,7	- 0,6	- 0,4	0,1	bd.	bd.	bd.
Dług publiczny brutto (% PKB)	PS kwiecień 2009	59,4	62,5	68,5	73,0	75,7	77,7	78,5
	KOM wiosna 2009	59,4	62,5	70,4	75,2	bd.	bd.	bd.
	PS listopad 2007	59,9	58,4	57,0	55,4	bd.	bd.	bd.

Uwagi:

⁽¹⁾ Podane w programie wartości luki produktowej oraz salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji zawartych w programach.

⁽²⁾ W oparciu o szacowany potencjalny wzrost w wysokości 1,8 %, 1,7 %, 1,3 % i 1,3 %, odpowiednio, w kolejnych latach 2007–2010.

⁽³⁾ Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i inne działania tymczasowe. W najnowszym programie oraz w prognozie służb Komisji z wiosny 2009 r. nie uwzględniono żadnych działań jednorazowych ani innych działań tymczasowych.

Źródło:

Program stabilności (PS); prognozy służb Komisji z wiosny 2009 r. (KOM); obliczenia służb Komisji.